

REGULAMIN ODZNAKI TURYSTYCZNO-KRAJOZNAWCZEJ „REGIONU SŁUPSKIEGO PTTK”

§ I

Zarząd Regionalnego Oddziału Polskiego Towarzystwa Turystyczno – Krajoznawczego w Słupsku na wniosek Oddziałowych Komisji Krajoznawczej i Ochrony Przyrody ustanawia z dniem 02.06.2015 roku Odznakę Turystyczno – Krajoznawczą „Regionu Słupskiego PTTK”.

§ II

Celem ustanowienia odznaki jest popularyzowanie walorów krajoznawczo–turystycznych oraz zwiedzanie zabytków, poznawanie historii, kultury i wartościowych obiektów przyrodniczych znajdujących się na terenie regionu słupskiego.

§ III

Miejscem zdobywania odznaki jest region słupski PTTK obejmujący swoim zasięgiem teren powiatów: bytowskiego, człuchowskiego, lęborskiego, słupskiego oraz fragment sławieńskiego.

§ IV

Odznakę można zdobywać po ukończeniu 6 lat indywidualnie lub w grupach zorganizowanych, przez cały rok w czasie dowolnego rodzaju wycieczek (piesze, rowerowe, kajakowe, żeglarskie, zmotoryzowane itp.). Równocześnie można zdobywać inne odznaki krajoznawcze lub turystyki kwalifikowanej.

§ V

Odznaka wykonana jest w metalu i posiada trzy stopnie: brązowy, srebrny, złoty. Obowiązuje kolejność zdobywania poszczególnych stopni. Okres zdobywania odznaki jest nieograniczony.

§ VI

Warunkiem zdobycia odznaki jest spełnienie wymogów – zwiedzanie i poznanie określonych miejscowości i obiektów przyrodniczych zgodnie z załącznikiem Nr 1.

Stopień Odznaki	brązowa	srebrna	złota
– zwiedzane Ziemie regionu	1	kolejne	2
			kolejne
			3

§ VII

Podstawą zdobycia odznaki jest udokumentowanie zwiedzania wymaganych obiektów poprzez np. wykonanie zdjęć, filmów lub prowadzenie: dzienniczka / kroniki / książeczki turystyki kwalifikowanej, w których należy zbierać potwierdzenia (pieczętki, bilety wstępu itp.).

§ VIII

Za wybitne zasługi w popularyzacji turystyki i krajoznawstwa na terenie regionu słupskiego Zarząd RO PTTK w Słupsku może w drodze uchwały przyznać odznakę w dowolnym stopniu honorowo.

§ IX

Odnaki weryfikuje i przyznaje Kapituła Odznaki powołana przez Komisję Krajoznawczą i Ochrony Przyrody w Słupsku. Interpretacja niniejszego regulaminu należy do Zespołu Weryfikacyjnego Odznaki.

§ X

Odnaki są do nabycia w Regionalnym Oddziale PTTK w Słupsku, ul. Szarych Szeregów 1, 76-200 Słupsk, tel 59/842-50-12, tel/fax 59/842-29-02. E-mail: poczta@slupsk.pttk.pl

Komisje Krajoznawcza i Ochrony Przyrody PTTK w Słupsku

Załącznik Nr 1

ZIEMIA BYTOWSKA – zwiedzanie nie mniej jak 7 miejscowości / obiektów przyrodniczych.

Miejscowości:

Borzyszkowy – kościół drewniany, jednonawowy konstrukcji zrębowej z dachem krytym gontem pw. Świętego Marcina z Tours z lat 1721 – 1724. Na cmentarzu grób komendanta organizacji wojskowej GRYF Józefa Gierszewskiego – Ryś zamordowanego 08.07.1943 r. przez Niemców.

Brzeźno Szlacheckie – stare siedlisko kaszubskiej szlachty zagrodowej. Zabytki: kościół drewniany, jednonawowy konstrukcji zrębowej pw. Świętej Katarzyny z 1716 r., ambona barokowa z p. XVIII w., obelisk upamiętniający szlachtę kaszubską która uczestniczyła w bitwach pod Chocimem i pod Wiedniem u boku króla Jana III Sobieskiego.

Bytów – gotycki zamek krzyżacki wybudowany w latach 1390 – 1405. W zamku mieści się Muzeum Zachodniokaszubskie. Śródmieście miasta: wieża św. Katarzyny z poł. XIV w. pozostałość po pierwszej świątyni Bytowa, cerkiew pw. św. Jerzego z XVII w., most kolejowy (kamienno – ceglany) na rzece Boruji wybudowany w latach 1882 – 1884 r.

Gałężnia Mała – elektrownia wodna „Gąskowo” z 1914 r. największa na rzece Słupi.

Jasień – wieś letniskowa nad jeziorem o tej samej nazwie. Zabytki: kościół szachulcowy, dwunawowy pw. Bożego Ciała z 1699 r. Wieża drewniana, od frontu zwieńczona dachem namiotowym jednokalenicowym krytym strzechą, zabytkowy dzwon z 1584 r. Wewnątrz: pozorne sklepienie kolebkowe, ołtarz główny manierystyczny z p. XVII w., chrzcielnica barokowa z drugiej poł. XVII w.

Kołczygłowy – kościół szachulcowy z 1823 r. pw. Chrystusa Króla, dzwon z 1793 r. Dnia 28 lipca 1847r. w kościele brał ślub Otto von Bismarck przyszły kanclerz Niemiec z Johanną von Puttkamer.

Parchowo – pierwsze wzmianki o wsi pochodzą z XIII w. Obecnie duża kaszubska wieś letniskowa. Zabytki: drewniana chata z XVIII w. i drewniany młyn z XIX w.

Płotowo – budynek szkoły z XIX w, Muzeum Szkoły Polskiej. Na południe od wsi – Siemierzycka Góra 256,5 m n.p.m. (najwyższe wzniesienie regionu słupskiego), na szczycie wieża widokowa.

Rekowo – miejscowość znana z walki o polskość, upamiętnionej okolicznościowym głazem z napisem „Nie rzucim ziemi skąd nasz ród”.

Sominy – kościół drewniany konstrukcji zrębowej pw. MB Królowej Polski z lat 1755–1757. Wieża konstrukcji słupowej zwieńczona hełmem ostrosłupowym pokrytym gontem. Wewnątrz: ołtarz główny barokowy z 1680 r., ambona z p. XVIII w. We wsi jest mini skansen w skład którego wchodzi drewniana XIX-wieczna zabudowa: chata owczarza, chlew z podcieniami oraz wozownia.

Obiekty przyrodnicze: Park Krajobrazowy „Dolina Słupi” – ścieżka przyrodnicza Rezerwat Grodzisko Borzytuchom, Jezioro Jasień (największe jezioro na terenie PK). **Rezerваты przyrody:** Bukowa Góra nad Pysznem, Jezioro Cechyńskie Małe, Jezioro Chońskie.

ZIEMIA CZŁUCHOWSKA – zwiedzanie nie mniej jak 6 miejscowości/obiektów przyrodniczych.

Miejscowości:

Brzezie – kościół szachulcowy, trójnawowy konstrukcji słupowo – ramowej pw. Świętego Wawrzyńca z lat 1812 – 1813. Neobarokowa wieża od frontu, nadbudowana nad nawą. Zwieńczona okazałym hełmem wielokondygnacyjnym. Wyposażenie częściowo rokokowe z XVIII w.

Czarne – prawa miejskie otrzymało od Wielkiego Mistrza Krzyżackiego, Konrada von Jungingena w 1395 r. Zabytki: fragmenty murów obronnych i fosy z 6 metrową pozostałością wieży zamku krzyżackiego wzniesionego w latach 1395-1403, kościół ryglowy pw. Wniebowzięcia NMP z 1757 r. z XIV wieczną kamienną chrzcielnicą. W okolicy cmentarz jeńców wojennych Stalag II B.

Człuchów – pozostałości średniowiecznego zamku krzyżackiego z 1365 r. (ośmioboczna 46-metrowa wieża, dziedziniec zamkowy z odsłoniętymi podziemiami). Był drugą co do wielkości warownią krzyżacką po Malborku. Muzeum Regionalne. Barokowy kościół św. Jakuba z 1647 r.

Debrzno – pozostałości gotyckich obwarowań (Basztka Młyńska z murami miejskimi) II poł. XIV w.

Gwieździn – kościół pw. św. Marcina Biskupa z Tours. Drewniany, jednonawowy konstrukcji zrębowej i słupowo – ramowej z lat 1688 – 1690. Wyposażenie z II poł. XVIII w. chór muzyczny ozdobiony malowidłami z barokowym prospektem organowym oraz ołtarz główny rokokowy.

Pieniężnica – kościół szachulcowy pw. św. Marcina Biskupa z lat 1814 – 1817, jednonawowy konstrukcji słupowo – ramowej, wieża zwieńczona barokowym hełmem. Wewnątrz barokowy ołtarz główny z XVIII w. z krzyżem z XIII w, ambona rokokowa z XVIII w.

Przechlewo – pierwsze wzmianki o wsi pochodzą z 1350 r. Zabytki: kościół ryglowy kryty gontem pw. Św. Anny z 1720 r. rozbudowany w 1899 r. o część murowaną. Bogaty barokowy wystrój wnętrza oraz unikalny renesansowy dzwon z XV w.

Starżno – drewniany kościół pw. Świętego Mikołaja, konstrukcji zrębowej z dachem pokrytym gontem wzniesiono w 1617 r. barokowy wystrój wnętrza, do którego należą m.in.: ołtarz z XVIII w. późnobarokowy krucyfiks oraz ambona i chrzcielnica z pierwszej połowy XVIII w.

Obiekty przyrodnicze: Rezerwaty przyrody: Cisy w Czarnem, Jezioro Krasne, Jezioro Sporackie, Osiedle Kormoranów, Przytoń.

ZIEMIA LĘBORSKA – zwiedzanie nie mniej jak 5 miejscowości / obiektów przyrodniczych.

Miejscowości:

Białogarda – wczesnośredniowieczne grodzisko / kasztelnia z X w. W latach 996 – 1025 założono parafię, do XIII w. był to duży ośrodek władzy feudalnej. Ścieżka historyczno – edukacyjna.

Charbrowo – dwór oraz pozostałości mauzoleum rodu pomorskiego Sommnitzów z I poł. XIX w., barokowy kościół z 1669 r.

Krępa Kaszubska – cmentarz ofiar „Marszu Śmierci” 11 tys. więźniów niemieckiego obozu koncentracyjnego Stutthof rozpoczętego podczas mroźnej i śnieżnej zimy 25.01.1945 r.

Lębork – gotycki kościół pw. św. Jakuba z przełomu XIV – XV w., zamek krzyżacki z poł. XIV w., pozostałości murów obronnych z basztami Bluszczową i Kwadratową z XIV w., neogotycki Ratusz Miejski z lat 1899 – 1903. Muzeum w Lęborku.

Łeba – nadmorskie miasto wypoczynkowe z portem i trzema kąpieliskami morskimi. Zabytki: pozostałości murów gotyckiego kościoła św. Mikołaja z XIV w. (tzw. Stara Łeba), domy rybackie nad kanałem portowym i przy głównej ulicy, kościół rybacki pw. NMP z 1683 r.

Obiekty przyrodnicze: „Dąb Świętopełk” – zasadzony w 1374 r., jeden z najstarszych dębów szypułkowych na terenie Polski (Ścieżka edukacyjno – przyrodnicza). **Rezerwaty przyrody:** Karwickie Źródlika, Mierzeja Sarbska.

ZIEMIA MIASTECKA – zwiedzanie nie mniej jak 4 miejscowości / obiektów przyrodniczych.

Miejscowości:

Bobięcino – wieś wypoczynkowa nad jeziorem Bobięcińskim Małym połączonym kanałem z jez.

Bobięcińskim Wielkim (najgłębsze jezioro regionu słupskiego – głębokość do 48 m.).

Miastko – późnobarokowy kościół pw. NMP Wspomożenia Wiernych z 1730 r.

Tursko – neobarokowy pałac z przełomu XIX – XX w., malowniczo położony nad jeziorem.

Obiekty przyrodnicze: Rezerваты przyrody: Jezioro Kamień, Jezioro Orle, Jezioro Smołowe, Torfowisko Zieliń Miastecki.

ZIEMIA SŁAWIEŃSKA – zwiedzanie nie mniej jak 4 miejscowości / obiektów przyrodniczych.

Miejscowości:

Jarosławiec – nadmorska wieś wypoczynkowa z przystanią morską na plaży. Zabytki: latarnia morska z czerwonej cegły z lat 1835 – 1838 r., budynki szachulcowe z XIX w.

Łącko – późnogotycki kościół z XVI w., oraz gotycka brama na cmentarz przykościelny. W kościele romańska chrzcielnica kamienna, wystrój wnętrza renesansowy i barokowy. Wokół kościoła rosną sędziwe lipy uznane jako prawem chronione pomniki przyrody.

Sławno – fragmenty murów obronnych z gotyckimi bramami (Słupska i Koszalińska) XV w., gotycki kościół pw. Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny z lat 1326-1364, kamienice miejskie z XVIII i XIX w.

Sławsko – kościół z I poł. XV w., jeden z najciekawszych przykładów architektury gotyckiej na Ziemi Sławieńskiej. Do dziś przetrwał w prawie nienaruszonej formie.

Żukowo – późnogotycki kościół pw. Przemienienia Pańskiego z XV w.

Obiekty przyrodnicze: Rezerwat przyrody Janiewickie Bagno.

ZIEMIA SŁUPSKA – zwiedzanie nie mniej jak 7 miejscowości / obiektów przyrodniczych.

Miejscowości:

Kluki – dawna osada rybacka Słowińców z zachowaną XVIII i XIX – wieczną zabudową szkieletową (szachulcową), Muzeum Wsi Słowińskiej.

Rowy – nadmorska wieś letniskowa z małym portem rybackim i dwoma kąpieliskami morskimi, wykonany z bloków granitowych i głazów neoromański kościół z 1849 r.

Słupsk – neogotycki Ratusz Miejski z 1901 r. (wieża widokowa), Brama Nowa z lat 1325 – 1385, kaplica św. Jerzego z XIV w., kościół św. Jacka z przełomu XIII – XIV w., Zamek Książąt Pomorskich z XVI w. z młynem zamkowym z I poł. XIV w. (Muzeum Pomorza Środkowego), Brama Młyńska z I poł. XIV w. Baszta Czarownic z XV w. odcinki murów obronnych z XIV – XV w., trójnawowy kościół Mariacki z II poł. XIV w., kościół pw. św. Mikołaja z końca XIV w.

Smołdzino – kościół pw. św. Trójcy z 1632 r., z wczesnobarokowym ołtarzem i amboną z początków XVII wieku. Była to ostatnia fundacja ostatniej Gryfitki Księżnej Anny de Croy. Muzeum Przyrodnicze Słowińskiego Parku Narodowego.

Swołowo – pierwsze wzmianki o wsi pochodzą z 1230 r., do dnia dzisiejszego zachowały się elementy średniowiecznej formy zabudowy na planie owalnicy. Zabytki: gotycki kościółek z XV w. liczne budynki szachulcowe z początków XIX w. Muzeum Kultury Ludowej Pomorza.

Ustka – nadmorskie miasto portowe, uzdrowisko z dwoma kąpieliskami morskimi. Zabytki: Czerwona Szopa (dawna baza ratowników) z 1887 r., szachulcowe domy rybackie i kamieniczki miejskie z XIX w., latarnia morska z 1892 r., Usteckie Łazienki z XIX w, przedwojenne wille.

Warcino – pałac z XVII wieku. W 1867 roku pałac kupuje Otto von Bismarck, zwany „Żelaznym Kanclerzem”, twórca zjednoczonych Niemiec. W rękach rodu Warcino pozostało do 1945 r.

Obiekty przyrodnicze: Słowiński Park Narodowy: Wydma Łącka, Wydma Czołpińska, Rowokół. **Park Krajobrazowy „Dolina Słupi”:** zbiornik retencyjny Krzynia z elektrownią wodną. **Obszar Chronionego Krajobrazu „Pas pobraża na Wschód od Ustki”.** **Rezerваты przyrody:** Bagna Izbickie, Grodzisko Runowo.
